

Dzieje Apostolskie

Rozdział 4

1. Gdy mówią zaś oni do ludu stanęli obok nich kapłani i dowódca straży świątyni i saduceusze 2. Będąc oburzonymi przez (to, co) nauczać oni lud i zwiastować w Jezusie powstanie z martwych 3. i położyli im ręce i umieścili do strzeżenia do jutra był bowiem wieczór już 4. Liczni zaś którzy usłyszeli słowo uwierzyli i stała się liczba (tych) mężów jakby tysięcy pięć 5. Stało się zaś na jutro zostać zebranymi ich przywódcy i starsi i znawcy Pisma w Jeruzalem 6. i Annasza arcykapłana i Kajfasza i Jana i Aleksandra i ilu byli z rodu arcykapłańskiego 7. i postawiwszy ich w środku wypytywali się w jakiej mocy lub w jakim imieniu uczyniliście to wy 8. Wtedy Piotr zostawszy napełnionym Duchem Świętym powiedział do nich przywódcy ludu i starsi Izraela 9. Jeśli my dzisiaj jesteśmy sądzeni z powodu dobrodziejstwa (dla) człowieka słabego w czym ten jest uratowany 10. znajome niech jest wszystkim wam i całemu ludowi Izraela że w imieniu Jezusa Pomazańca Nazarejczyka którego wy ukrzyżowaliście którego Bóg wzbudził z martwych w Tym ten stoi przed wami zdrowy 11. Ten jest kamień który został wzgardzony przez was budujących który stał się ku głowie narożnika 12. i nie jest w innym nikim zbawienie nie bowiem imię jest inne pod niebem które jest dane w ludziach w którym trzeba zostać zbawionym nam 13. Oglądając zaś Piotra śmiałość i Jana i chwyciwszy że ludzie niewykształceni są i niezaznajomieni dziwili się poznawali zarówno ich że z Jezusem byli 14. zaś (na) człowieka patrząc razem z nimi stojącego (tego) który jest uleczony nic mieli odpowiedzieć 15. Rozkazawszy zaś im na zewnątrz sanhedrynu odejść razem zderzyli się przeciw sobie 16. mówiąc co uczynimy ludziom tym gdyż wprowadzie bowiem znajomy znak stał się przez nich wszystkim zamieszkującym Jeruzalem widoczne i nie możemy wyprzeć się 17. Ale aby nie w większym zostałyby rozpowszechnione w ludzie groźbą zagrozilibyśmy im już więcej nie mówić w imieniu tym żadnemu (z) ludzi 18. I wezwawszy ich nakazali im w ogóle nie przemawiać ani nauczać w imieniu Jezusa 19. zaś Piotr i Jan odpowiedziawszy do nich powiedzieli czy sprawiedliwe jest przed Bogiem was słuchać bardziej niż Boga osądzicie 20. Nie możemy bowiem my co zobaczyliśmy i usłyszeliśmy nie mówić 21. (Ci) zaś dodatkowo zagroziwszy uwolnili ich nic znajdując (tego) jak mogliby ukarać ich z powodu ludu gdyż wszyscy chwalili Boga z powodu (tego) co stało się 22. Lat bowiem był liczniejszych (niż) czterdzieści człowiek na którym stał się znak ten uzdrowienia 23. Zostawszy zwolnionymi zaś przyszli do swoich i oznajmili ile do nich arcykapłani i starsi powiedzieli 24. (Ci) zaś usłyszawszy jednomyślnie podnieśli głos do Boga i powiedzieli Władco Ty Boże który uczyniłeś niebo i ziemię i morze i wszystkie w nich 25. (Ten) przez usta Dawida chłopca Twojego (przez) którego powiedziałeś po co parsknęli poganie i ludy rozważały puste 26. Stanęli obok królowie ziemi i przywódcy zostali zebrani na to samo przeciw Panu i przeciw Pomazańcowi Jego 27. Zostali zebrani bowiem na- prawdę przeciwko Świętemu chłopcu Twojemu Jezusowi którego namaściłeś Herod zarówno i Poncjusz Piłat razem z poganami i ludami Izraela 28. (aby) uczynić ile ręka

Twoja i postanowienie Twoje przeznaczyła (aby) stać się **29**. I teraz Panie spojrzysz na groźby ich i daj niewolnikom Twoim ze śmiałością całą mówić Słowo Twoje **30**. w rękę Twoją wyciągnąć Ty ku uzdrowieniu i znaki i cuda stawać się przez imię Świętego chłopca Twojego Jezusa **31**. I gdy poprosili oni zostało wstrząśnięte miejsce w którym byli którzy są zebrani i zostali napełnieni wszyscy Duchem Świętym i mówili Słowo Boga ze śmiałością **32**. zaś mnóstwo (tych) którzy uwierzyli było serce i dusza jedna i ani jeden coś będące dobytkiem jego mówił własne być ale było im wszystkie wspólne **33**. I wielką mocą oddawali świadectwo wysłannicy (o) powstaniu Pana Jezusa łaska zarówno wielka była nad wszystkimi nimi **34**. Ani bowiem cierpiący niedostatek ktoś był wśród nich ilu bowiem właścicielami terenów lub domów byli sprzedając nieśli szacunki które są sprzedawane **35**. i kładli przy stopach wysłanników zostało rozdane zaś każdemu według tego, jak- kolwiek ktoś potrzebę miał **36**. Józef zaś który był przezywany Barnaba przez wysłanników co jest które jest tłumaczone syn zachęty lewita Cypryjczyk rodem **37**. które jest jego pole sprzedawszy przyniósł pieniądze i położył do stóp wysłanników

Textus Receptus Oblubienicy - Ewangeliczny Przekład Nowego Testamentu